

velsom af Udkastets Taushed i saa Henseende fremgaar det, at det ikke fordres, at saadan Underskrift afgives straks paa Stedet, saa lidt som det er udelukket, at Underskriften, naar da ikke de almindelige Regler om Vidners Inhabilitet paa Grund af egen Interesse o. l. træde hindrende i Vejen, gyldig kan meddeles af 2 Medlemmer af Bestyrelsen, der jo efter Udkastets § 40 tillige skulle være Aktieejere.

§ 53.

Paragraffens 2det Stykke hjemler Aktieejere, der eje en Tyvendedel af Aktiekapitalen, Ret til ved Beskikkelse gennem Notarius publicus til enhver Tid at fordre en Generalforsamling indkaldt til Behandling af et i Beskikkelsen angivet Emne. Dette er i Overensstemmelse med den tyske Handelslovs § 254, medens den svenske Lovs § 37, 2det Stykke, og det norske Udkasts § 22 betinge denne Ret af Indehavelsen af en Tiendel af Aktiekapitalen, hvorhos det norske Udkast yderligere begrænser Retten ved Kravet om, at Begæringen skal fremkomme fra et Antal af mindst fem Aktieejere. Fælles for alle Love og Udkast er den Regel, at Vedtægterne kunne bestemme, at Indehavelse af en mindre Brøkdæl af Aktiekapitalen skal hjemle Ret til at fordre ekstraordinær Generalforsamling indkaldt, medens der ikke dertil kan kræves en større Brøkdæl.

§ 54.

Ved Fastsættelsen af Dagsordenen for Generalforsamlingen er det selvfølgelig Bestyrelsens Pligt at optage saadanne Punkter, som i Følge Loven eller Vedtægterne eller selve Genstandens Vigtighed skulle behandles paa eller afgøres af den paagældende Generalforsamling. I denne Henseende skal det bemærkes, at man har forudsat, at Fastsættelse af Uddeling af Udbytte, naar Vedtægterne ikke indeholde anden Bestemmelse derom, henhører under Generalforsamlingen.

Reglen i Paragraffens 2det Stykke om, at ingen Beslutning kan fattes angaaende Punkter, der ikke ere opførte paa den lovlig kundgjorte Dagsorden, vil naturligvis ikke udelukke, at saadanne Forslag, som rettelig ere at anse som Ændringsforslag til et paa Dagsordenen opførte Forslag, kunne stilles, behandles og vedtages eller forkastes paa den paagældende Generalforsamling.

§§ 56 og 57.

Angaaende Begrundelsen af det i disse Paragrafer indeholdte Princip henvises til de almindelige Bemærkninger Sp. 4159—62. — Særlig skal der her bemærkes følgende: Rent udvortes set er der vel en vis Modsigelse mellem paa den ene Side at indrømme et Mindretal af en vis Størrelse Ret til at begære Skifterettens Kendelse for, at Undersøgelse skal anstilles, samt til selv at anlægge Sag paa Selskabets Vegne (§ 56, 3die og 4de Stykke) og paa den anden Side at hjemle et vist Flertal Ret til at hindre disse Skridt (§ 56, 2det Stykke, og § 57). Men i Realiteten er denne Ordning, efter hvad de fleste af os mene, dog vistnok den eneste fuldtud tilfredsstillende. Paa den ene Side gives der derved en vis Garanti for, at Sagen ikke dysses ned, men paa den anden Side udelukkes det, at en ringe Minoritet, muligvis i allerhøjeste Grad til Skade for Selskabet, kan hindre et efter en kvalificeret Majoritets Mening for Selskabet fordelagtigt Arrangement, f. Eks. ved Forlig, for hvis Opnaaelse det kan være en Betingelse, at Sag ikke rejses, eller at den, naar den en Gang er rejst, ikke føres videre. En Analogi i denne Henseende frembyder ogsaa Bestemmelsen i Konkurslovens § 95, jfr. Ordene: »forsaa vidt der ikke mellem Boet og Vedkommende er sluttet Overenskomst om Tvistens Genstand«. Herved maa det ogsaa erindres, at selvfølgelig ingen Flertalsbeslutning kan gøre nogen Indskrænkning i det offentliges selvstændige Ret til Undersøgelse og Aktion. — Enkelte af os kunne dog ikke tiltræde